

සෑම දෙයක්ම මනුට අයිති නැත

Morall-Follow

පෝක් ඩී. රොක්ලෙල් වරක් ලෝකයේ ධනවත්ම පුද්ගලයා සහ එහි පළමු කෝටි-පතිගා විය. වයස අවුරුදු 25දී ඔහු එක්සත් ජනපදයේ විශාලතම තෙල් පිරිපහදුවක් පාලනය කළ අතර, 31දී ඔහු මුළු ලෝකයේම විශාලතම තෙල් පිරිපහදු කරන්නා විය. 38 සමඟ, එය එක්සත් ජනපදයේ පිරිපහදු කළ තෙල්වලින් 90% දක්වා ළඟා වේ.

වයස අවුරුදු 50දී ඔහු රටේ ධනවත්ම පුද්ගලයා විය. ජීවිත කාලය පුරාම, ඔහුගේ තිරණාවල සිට ඔහුගේ සබඳතා දක්වා, ඔහු පෞද්ගලික බලය සහ ධනය ගොඩනැගීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළේය.

නමුත් වයස අවුරුදු 53 දී රොක්ලෙල්ගේ සෞඛ්‍යය දුරුණු ලෙස පිරිහී ගියේය. ඔහුට දුරුණු වේදනාවක් ඇති විය, ඔහුගේ හිසකෙස් සියල්ලම නැති වී ගියේය, සුප් සහ බිස්කට් භර කිසිවක් අනුව කිරීමට නොහැකි විය. ධනය තිබුණත් ඔහු දුක්විතයි. ඔහු තවත් වසරක් ජීවත් නොවන බව ඔහුගේ වෛද්‍යවරු අනාවැකි පළ කළහ.

තමාගේ අතිවිශාල ධනය රැගෙන යාමට නොහැකි නම් එහි තේරුමක් නැති බව ඔහුට වැටහුණි. එය පිළිගනිමින් ඔහු වැදගත් තීරණයක් ගත්තේය.

ඔහු තම නීතිඥවරයා, ගණකාධිකාරීවරයා සහ කළමනාකරු අමතා, රෝහලේ, පර්යේෂණ සහ පුණ්‍ය කටයුතු සඳහා තම ධනය කැප කිරීමට අදහස් කරන බව ප්‍රකාශ කළේය. මෙය පෙනීසිලින් සහ මැලේරියාව,

ක්ෂය රෝගය සහ තවත් රෝග සඳහා ප්‍රතිකාර ඇතුළු වැදගත් වෛද්‍ය සොයා ගැනීම් සඳහා අරමුදල් සපයන රොක්ලෙල් පදනම නිර්මාණය කිරීමට හේතු විය.

ඇදහිය නොහැකි ලෙස, රොක්ලෙල් දේවල් ලබා දීමට පටන් ගත් පසු, ඔහුගේ සෞඛ්‍යය සිතාගත නොහැකි ලෙස වැඩිදියුණු විය. වයස අවුරුදු 53 දී මියයන බව සිතුවද, ඔහු අවුරුදු 98 දක්වා ජීවත් විය.

රොක්ලෙල් ඔහුගේ ධනයෙන් වැඩි කොටසක් ලබා දෙමින් කෘතඥතාවයේ සහ පරිත්‍යාගශීලීත්වයේ බලය සොයා ගත්තේය. මෙම ක්‍රියාව එය සුව කරනවා පමණක් නොව, එය විසඳයි.

ඔහුගේ පසු කාලය තුළ ඔහු තම දිනපොතේ මෙසේ සටහන් කළේය.

ස්වභාවධර්මය මට ඉගැන්වූයේ සෑම දෙයක්ම මනුට අයිති නැති බවත්, සෑම දෙයක්ම ඔහුගේ ආභාවන් ඉටු කර ගැනීමේ වාහකයක් පමණි. මගේ ජීවිතය කෙටි භාෂිතයක් බවත්, කරදර අත්පරින්න, සෑම දිනකම යහපත කරන්න, ස්වභාවධර්මය යහපත උදා කරනු ලැබේ.

පෝක් ඩේවිසන් රොක්ලෙල්
ජූලි 8, 1839-මැයි 23, 1937
ස්ටැන්ඩර්ඩ් මයිල් හි නිර්මාතෘ

Translated
Ruwan Nishshanka

වෙන රටවල මාස 6ක් වැඩ කරලා ලෝකේ වටේ යනවා

අපි දවස් 365 ම කමුරලා කතරගම යන්නේ ණයවෙලා

උබලා චාට් ගහන් නොගහන්නව bztvbt zචා වට රික්තවැව් කරන්නා බො...

ලොවටා

1849 - 2025

මෙතෙක් සිදු වූ විශිෂ්ටතම නවෝත්පාදනයක් ලෙස එකක් වන හැට්ට් කටුව, ආය කටු කියලත් කියනවා...

1849 දී වෝල්ටර් හන්ටර් විසින් ආරක්ෂිත මේ පින් එක නිර්මාණය කරන ලද අතර එය අදටත් පාහේ නොවෙනස්ව භාවිත වෙයි.

අවාසනාවන්ත ලෙස, හන්ටර් හට වූ බැවින් ඔහු පේටන්ට් බලපත්‍රයේ අයිතිය විකුණා ඇත්තේ ඩොලර් 40කට පමණක් බව සඳහන්... මෙතත් සමාගම් පසුව ඔහුගේ නව නිපැයුමෙන් ඩොලර් මිලියන ගණනක් උපයා ඇත.

ඔහු මුල් මහන මෑණින් (repeating-shot rifles), විදි කාර සිවුමක් සහ සුප්‍රසිද්ධ මුලාකෘතියක් ද නිර්මාණය කර ඇත... ආරක්ෂිත පින් එක හන්ටර්ගේ ඔහුගේ නවෝත්පාදනය නොවේ, එනම් නවෝත්පාදනයක් බොහෝ කාර්මාන්තවලට බලපෑමක්, ඔහු ලැබූවේ කලාතුරකිනි.

පේටන් එක කඩුරු ගත්තත් වෝල්ටර් හන්ටර් නාමය අදටත් ජීවමානයි..

fb ව්‍යුහයාලේ නිවුනි ගවගන්

දේශබන්දුගේ සිට ඉදිරියට!

ශාලික විමලසේන

'නුතන මනාවටයේ පරිච්ඡේද ගණනාවක විශිෂ්ට සාක්ෂිකරුවෙක්.'

දෙරණ 360 වැඩසටහනකදී සංඛ අමරපිත්, කමල් ගුණරත්නව හඳුන්වා දෙන්නේ ඒ විදිසට ය.

අඩු තරමේ, ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයා ලෙස ඔහු ගත් අත්පත්කරගත් තීරණ, කළ අනීතික ක්‍රියා, දුක් නීතිවිරෝධී නියෝග පිළිබඳව විමර්ශනයක් කළ යුතුය. එවැනි විමර්ශනයකදී සාක්ෂි දෙන්නට සිය පුතු අහම් මම්පියන්ගේ සිට, ස්වාමියා අහම් භාර්යාවන්ගේ සිට බොහෝ පිරිසක් සිටියි.

ගැටලු මැද වුවත්, යළිත් කියමි, විරාන්තා සිරියදි වුවත්, මේ අපරාධ රාජ්‍යය පවත්වාගෙන යෑමේ කුලී කොන්ත්‍රාත්කරුවන් අනාවරණය දේශබන්දුගේ සිට ඉදිරියට යා යුතුය!

කැමරාවක් තියෙනවා මම දැක්කේ නැහැ මට ඒක කියවුනේ අනපසුවීමකින්

දුරතු නවමි මැදින් ඔක් හබක්

චතුර විදුරුව බිම්ප තියමු

Sandaya Batugahage පිටුවෙන්...

චතුර පිරවූ විදුරුවක් තම අත මත තබාගත් මනාවර්ගවරයකු තම දේශනය ආරම්භ කළේය. සියල්ලටම පෙනෙන ලෙස චතුර විදුරුව ඔසවා ගත් ඔහු මෙසේ පැවසීය..

"මේ විදුරුවේ තියෙන චතුර කොවිචර විතර බර ඇද්ද"

"ගුළු 50ක්"

"ගුළු 100 ක්"

"ගුළු 125 ක්"

ලෙස සිසුන් පිළිතුරු දුන්නේය. එම පිළිතුරුවලට මනාවර්ගවරයා මෙසේ පිළිවදන් දුන්නේය.

"මාත් හරියටම දන්නේ නෑ මේ විදුරුවේ කොවිචර චතුර තියෙනවද කියල. ඒත් මට ඔයාලගෙන් එක දෙයක් දැනගන්න ඕනෙ.. මම මේ චතුර විදුරුව මිනිත්තු කිහිපයක් මේ විදුරට අල්ලගෙන හිරියොත් මොනව වෙයිද.."

"මුතුන් වෙන එකක් නැහැ" සිසුන් පිළිතුරු දුනි..

"හොඳයි එහෙනම් මම මේක පැයක් විතර මේ විදුරට අල්ලන් හිරියොත් මොකද වෙන්නෙ"

"සර්ගෙ අත රිදෙන්න පටන් ගනියි" සිසුන් නැවතත් පිළිතුරු දුනි.

"හරියටම හරි එකකොට මම මේ චතුර විදුරුව දවසක් විතර අල්ලගෙන හිරියොත් මොකද වෙන්නෙ" මනාවර්ගවරයා නැවතත් විමසීය.

"සර්ගෙ අත හිරවැරලා දුරුණු ලෙඩක් වුණත් හැදෙන්න පුළුවන් අනිවාර්යයෙන් ඉස්පිරිතාලෙක

වුණත් නවතින්න වෙයි"

කටකාර සිසුවෙක් පැවසූ විට සියලුදෙනා සිනාසුණි.

"හරිම හොඳයි. එකකොට මේ හැම වෙලාවකම විදුරුවේ බර වෙනස් වුණාද.."

"නැහැ" සිසුන් පිළිතුරු දුනි.

"එහෙනම් අහේ කැක්කුමක් හැදිලා මට ඉස්පිරිතාලෙ නවතින්න වෙන හේතුව මොකක්ද.."

සිසුන් ගොළුවිය. පසුව එක් සිසුවෙක් හඬගා මෙසේකිය.

"සර් ඔය විදුරුව අල්ලන් ඉන්න නිසා තමා එහෙම දෙයක් වෙන්නෙ.. ඒක නිසා විදුරුව බිම්ප තියන්න"

"හරියටම හරි.

ජීවිතේට එක ප්‍රශ්නයක් මේ වගේ තමයි... මිනිත්තු කිහිපයක් ඔළුව ඇතුළේ තිබීමට අපිට ඒක දරාගන්න පුළුවන්..

ඒත් ඒවා පැයක් විතර ඔළුව ඇතුළේ තියාගත්තාම රිදෙන්න ගන්නව.. තවත් කාලයක් තියාගත්තාම රිදෙන එක වැඩි වෙනවා.. අන්තිමට මුතුන්ම කරගන්න බැර වෙනවා ඔයාලගෙ ජීවිතවලට එක ප්‍රශ්න ගැන හිතන එක වැදගත්ය.

ඒත් ඊට වඩා වැදගත් දවස අවසානයේ නින්දට යද්දී ඔබ ඒ ප්‍රශ්න හිතීන් අහක් කරගන්න එක.. මතක තියාගන්න.

අපි හැකි හැමවෙලේම "විදුරුව බිම්ප තියන්න" ඕනෙ.."

රන්සර බණ්ඩාර

Ransara's post

Most relevant

Eranga Lakmali
හාමුදුරුවෝ මතක් වෙලා මොකද...
5d Like Reply 1

Janeesha Manamperi
දොඩම් ජනල රා හුල
5d Like Reply 3

Dammika Ekanayake
gannawa
5d Like Reply 1

Ransara Bandara
Dammika Ekanayake

Comment as Ra...